

Πριν να είναι αργά για δάκρυα...

Του **ΜΑΞΙΜΟΥ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ***

Στην εγχώρια πολιτική ζωή φαίνεται ότι, εντέλει, δύσκολα διδασκόμαστε από τα λάθη του παρελθόντος. Η όποια πρόοδος, που πραγματοποιείται πάντοτε με μικρά και βασανιστικά βήματα, υπονομεύεται από μικροσυμφεροντολογικά κίνητρα, με αποτέλεσμα συχνά να καταλήγουμε εκ νέου σε τέλμα. Ολα τα παραπάνω συμβαίνουν και σήμερα, καθώς η κρισιμότητα της κατάστασης δεν φαίνεται ικανή να πείσει την αντιπολίτευση, και δη την αξιωματική, που έχει και τη μεγαλύτερη ευθύνη, ότι απαιτείται πολιτική συναίνεση για να μη βρεθούμε προ οδυνηρών εκπλήξεων.

Μετά την αποκατάσταση της Δημοκρατίας από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, διανύθηκε μια πολύ μεγάλη περίοδος έως ότου δημιουργηθεί το κλίμα που θα επέτρεπε την ειλικρινή συνεννόηση μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων. Αναμφίβολα, η βαριά κληρονομιά που είχαν αφήσει οι προηγούμενες δεκαετίες του δικασμού και των ανώμαλων πολιτικών καταστάσεων ήταν δύσκολο να γεφυρωθεί. Εντούτοις, αυτό επετεύχθη διότι οι πολιτικοί ηγέτες της μεταπολίτευσης, αν και οι ίδιοι είχαν βγει μέσα από το μετεμφυλιακό καμίνι, ξεπέρασαν τον ίδιο τους τον εαυτό. Βεβαίως, η πτώση του ανατολικού μπλοκ και το τέλος του ψυχρού πολέμου συνέβαλαν ώστε να αλλάξει ριζικά η πολιτική οπτική των Ελλήνων. Η τακτική της συνεννόησης και της μετριοπάθειας, παρά τις εξαιρέσεις που σημειώνονταν κατά διαστήματα, συνεχίστηκε και τις επόμενες δεκαετίες. Ιδιαίτερα ο Κώστας Καραμανλής επεδίωξε,

λόγω και έργω, να αποδείξει ότι η Ελλάδα ήταν σε μια νέα εποχή που τις πολιτικές δυνάμεις τις ένωναν πολύ περισσότερο απ' όσα τις χώριζαν.

Η εκδήλωση της πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης και κυρίως η τιτάνια προσπάθεια να εξέλθουμε από αυτήν δοκίμασαν σοβαρά και το πολιτικό σύστημα. Η δικαιολογημένη απογοήτευση των πολιτών που είδαν να καταρρέουν οι βεβαιότητες που είχαν δομήσει εντός τους την περίοδο της ευμάρειας, τροφοδότησε έναν κύκλο σκληρών αντιπαραθέσεων, κατηγοριών και λεκτικών ακροτήτων. Η δηλητηριώδης ατμόσφαιρα απείλησε στα σοβαρά όχι μόνο την κοινωνική ειρήνη, αλλά και την υπερπροσπάθεια να κρατηθούμε στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Οπωσδήποτε, σήμερα, ύστερα από χρόνια θυσιών εκ μέρους των πολιτών αλλά και συστηματικής και στοχευμένης εργασίας από την κυβέρνηση Σαμαρά, παρά τα όσα λάθη έχουν γίνει -και δυστυχώς ακόμη γίνονται- έχουμε φθάσει σ' ένα ξέφωτο. Η χώρα είναι σε μια διαδικασία εξόδου από τα Μνημόνια. Τα πρόσημα των δεικτών αρχίζουν να γυρίζουν μετά μια εξαετία σε θετική κατεύθυνση και η εικόνα της Ελλάδας είναι σαφώς καλύτερη.

Ωστόσο, τίποτε δεν είναι κατοχυρωμένο. Η άτεγκτη στάση της τρόικας, οι απρόβλεπτες συμπεριφορές των αγορών, η ρευστή γεωπολιτική κατάσταση είναι παράγοντες που ορθώνουν σοβαρά εμπόδια στην πορεία μας για την οριστική επαναφορά στην κανονικότητα. Η πλέον απειλητική, όμως, υπονόμευση της προσπάθειας προέρχεται από την έλλειψη διάθεσης για συνεννόηση έστω

και στα αυτονόητα εκ μέρους της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Η εμμονή του κ. Τσίπρα να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές, με αφορμή την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, όποιος και εάν είναι ο υποψήφιος, δείχνει ότι αυτός και οι συνεργάτες του δεν αντιλαμβάνονται τις σοβαρές συνέπειες που ήδη συνεπάγεται η στάση τους. Το τελευταίο που χρειαζόμαστε, στη φάση που βρισκόμαστε σήμερα, είναι η αίσθηση της αβεβαιότητας, το μήνυμα αναβλητικότητας για τις μεταρρυθμίσεις, η καθυστέρηση στην εφαρμογή ενός σχεδίου ανασυγκρότησης της οικονομίας. Θα πρέπει όλοι να κατανοήσουν ότι δεν υπάρχει διαθέσιμος χρόνος για ανούσιες μικροπολιτικές έριδες στο εσωτερικό. Η επιστροφή σ' ένα παρελθόν ρητορικών συγκρούσεων και φθηνού τακτικισμού, την ώρα που όλος ο κόσμος και οι αγορές μάς παρακολουθούν με το μικροσκόπιο, δεν είναι μόνον ανεύθυνη επιλογή, είναι στάση καταστροφής. Είναι θετικό το γεγονός ότι κάποιος στον ΣΥΡΙΖΑ με δηλώσεις τους αντιλαμβάνονται την κρισιμότητα της κατάστασης. Υπάρχουν βεβαίως και αυτοί που εξακολουθούν «να ζουν στον κόσμο τους», να ονειρεύονται επαναστάσεις, όπου σκίζουν Μνημόνια και μοιράζουν χρήμα στον λαό. Ας ελπίσουμε ότι θα επικρατήσει η φωνή της σύνεσης και της λογικής και ότι αυτό θα συμβεί πολύ σύντομα, γιατί διαφορετικά οι εξελίξεις μπορεί να είναι πολύ δυσάρεστες και πολύ ραγδαίες για όλους. Και τότε θα είναι πολύ αργά για δάκρυα...

*Ο κ. Μ. Χαρακόπουλος είναι βουλευτής Λαρίσης της Ν.Δ., πρώην αναπληρωτής υπουργός.